

روی سخنم با جهادیون (پیامبران عصر حاضر) نیست بلکه با دعوت کنندگان به کارجهادی است.

شما هم اعتقاد دارید جهادی کار کردن یعنی مجانی کار کردن؟ بارها در جمع طلبه ها این معنا را دریافت کردم که چنین برداشتی دارند و دیگران راهم دیدم که چنین توقعی از طلبه ها یا سایرین دارند. مثلا در کانال های طلبگی بارها به چنین اطلاعی هایی برخورد کرده ام که از طلبه ها برای برخی امور دعوت می شود و در انتهای پیام هم با درج هشتگ #جهادی تکلیف را روشن می کند که بدانند پولی در کار نیست. و البته قطعا افرادی هستند که از این کار استقبال می کنند و باید همین جا بگویم که دستشان را می بوسم.

اما آنچه اینجا می خواهم بگویم استفاده از این کلمه با ارزش برای بی ارزش کردن کار جهادی است. پس بگذارید ابتدا چند سوال بپرسم؟ آیا پیامبر خدا وقتی اصحاب خود را برای جهاد دعوت می کرد همان ابتدا می گفت هیچ غنیمتی از جنگ به تو تعلق نمی گیرد؟ آیا نیروهای جان بر کف سپاه و ارتش در هشت سال جنگ تحمیلی هیچ حقوقی دریافت نمی کردند؟ آیا در زمانه ما مدافعین حرم برای حضور در جهاد علیه داعش هیچ مابازایی دریافت نمی کردند؟ پس چرا ما از طلاب محترم انتظار داریم جهادی بودن را مجانی بودن معنا کند؟

به نظر نگارنده پاسخ از دو حال خارج نیست. یا طلبه ها و خدمات ایشان را لایق دریافت مابازایی نمی دانیم و ارزشی برای کار جهادی آن ها قائل نیستیم. و خدمتی که از آن ها انتظار داریم آن قدر ارزش ندارد که بخواهیم در مقابل آن به دیگران که متخصص در این زمینه هستند پولی پرداخت کنیم. این برخورد به این معناست که اگر آن طلبه این کار را نکند سلمه ای به اسلام وارد نمی شود و انجام آن از سایرین هم ساخته است. در این صورت چه ضرورتی دارد که یک طلبه وقت ارزشمند خود را صرف چنین کاری بکند که قدرش دانسته نمی شود. اتفاقا این کار نه جهاد بلکه مصداق اسراف و اتلاف عمر خواهد بود.

حالت دوم نیز این است که افرادی که طلاب را دعوت به کار جهادی می کنند قصد سو استفاده از اخلاص و روحیه مسئولیت پذیری طلاب گرانقدر دارند و می خواهند بدون پرداختن حق الزحمه و انجام هزینه لازم کار خود را پیش ببرند. اینجاست که بر ما طلبه هاست که نگذاریم کسی از ساحت کار تخصصی ما سو استفاده کند. چرا که در این صورت خودمان با دست خودمان ارزش خدمت فرهنگی را کاهش داده ایم. به این معنا که دیگران هم نیاز نیست برای آن ارزشی قائل باشند. مانند همان کتاب ها و سی دی های رایگان که در همایش ها توزیع می شود و دریافت کنندگان آن هرگز حتی یک بار به آن ها مراجعه نمی کنند در حالیکه برای تولید آن ها قطعا زحمات زیادی کشیده شده است.

به نظر این قلم مصداق کار جهادی آن است که ما را برای کار تخصصی خود دعوت کنند و حق الزحمه ما را بدهند اما ما جهاد کنیم و آن را دریافت نکنیم. دعوت کنندگان به کار جهادی نیز می توانند برای کاری که به آن دعوت می کنند ارزش گذاری کنند اما از کسانی که دعوت می شوند بخواهند این مبلغ را در صندوق اخروی خود سرمایه گذاری کنند.